

De zon schijnt.
De boshyacintjes leggen
een blauw tapijt rond de bomen
en de lenteklokjes stralen
wit als wasgoed.

Een briesje fluistert zacht door
de tere blaadjes van de bomen.
Om Emma's hoofd zoemt
een dikke hommel.
'Ga weg!' roept Emma.

'Die is net wakker,' zegt oma.
'Ze heeft de hele winter geslapen
en nu heeft ze honger.'
'Ik heb ook honger,' zegt Emma.

Emma bijt in haar appel.
Ze kijkt naar de bomen.
Naar de eiken, de beuken,
de berken en de naaldbomen.

